

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Eutropij Lex Eutropio perniciosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ius : & in verticem ipsius iniquitas eius descendet. Ob hanc meritissimam vindictam, ait regius Propheta : *Confitebor Domino secundum Iustitiam eius* : & psallam nomini Domini altissimi ; neque consilium malum dabo , neque probabo ab alijs datum. Themistocles in concione dixit, se reperisse consilium, quod summopere pertinet ad dignitatem Atheniensium : sed id eius esse generis, ut profecti non expediret ; cum nulla consilia meliora sint, quam illa, quae ignorauerit aduersarius antea, quam facias ; quae si eis prodantur, in propriam perniciem sint redditura. His auditis populus censuit, ut consilium vni Aristidi indicaret : si is probaret, probaturos omnes. Cum igitur Themistocles indicasset Aristidi, se de incendenda Graecorum nauali statione cogitare (sic enim fore, ut Athenieses toti Graeciae dominarentur) Aristides ad populum progrediens, dixit Themistoclis consilio nihil esse utilius, sed eodem nihil dishonestius. Qua audita voce populus vetuit, ne superea re in posterum verba ficeret Themistocles. *Hic certe populus quiddam Philosophicum praestitit*, ait Plutarchus, *repudians uitatem cum turpitudine coniunctam*; immo praestitit quiddam Christianum. Apud nos enim nihil utile est, nisi honestum; cum scimus, in honestis consilijs diuinam iram imminere, quae & dantes plectit, & malè usurpantes. Ut enim, qui in caelum expuit, sputo suo foedatur, ita qui contra Deum consulit, malum sentiet, & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Verè alius dixit : *Apud ipsum est fortitudo & sapientia : ipse nouit & decipientem, & eum, qui decipitur. Adducit consiliarios in stultum suum, & judices in stuporem*; vt, dum stulte consulunt, suis met consiliis irretiantur ; ac dum stupidè judicant, ore suo judicentur, sententiaque propria damnentur ; & legem, quam int alios tulerunt, ipsi patiantur. Quo pacto Eutropius Eunuchus, dum studeret in quosdam, qui ad templum confugerant, animadertere, persuasit Imperatori, ut ferretur lex, qua templi religio nulli proficit nocenti. Lata lege factum est, ut Eutropius cum offendisset Cæsarem irritata Augusta Imperatrice, confugeret sub altare, unde protractus capite plexus est, suo ipsius consilio perditus. Quam historiam non solum tradidit Socrates in historia tripartita, sed etiam Nicephorus his verbis : *Eutropius Eunuchorum in*

V.

lob. 12a 16.

Nicephor.
Callist. lib. 2.
hist. Eccl. c. 4.

Tyy 2 Imperia

Imperiali cubiculo princeps, qui ad Consularem dignitatem peruerterat, & pater Imperatoris vocatus fuerat, neque praesentis fortuna magnitudinem tulit, neque quidquam de rerum humanarum mutabilitate cogitauit, sed ubi vlcisci quosdam in animum induxit, magnopere contendit, ut Imperatores Constitutionem ferrent, ne quis ad Ecclesiam confugeret, sed etiam si quis ad eam confugisset, & supplex Deo factus esset; atque in templis metus causâ versaretur, ut inde extraheretur. Potissimum vero id fecit propter Pentadiam clarissimi Ducis Timadi coniugem, quem magna gloria virum affectata Tyrannidic reum a se actum, Oasim ad perpetuum exilium deportari curauerat. At ille sit, quemadmodum audiui, oppressus, aut ne peius quidquam pateretur, veritus, arenosis ibi locis errans statim vitam finiit. Et Lex, quam Eutropius ferendam curauerat, ad finem suum perducta est. Breui vero post, cum Imperatorem offendisset, aut qui in Coniugem eius contumeliosus fuisset, primus ipse quam perferri studuerat Legem, statim violavit. Nam ex Imperialibus adibus profugiens supplex in Ecclesiam condidit. Tum Ioannes absurdum Eutropij conatum redarguens luculentam habuit Orationem, in Ambone seu suggestu, qui moeius erat, quum populum diceret, ut omnes vocem eius exciperent, sedens. In ea oratione, quimeorum, qui potestate, & Magistratus gerunt, supercilium & arrogantiam quantum potuit, taxanit; tum populo rerum humanarum inconstantiam, qua eodem loco manere non soleant, proposuit. Sed enim qui hostili erga eum erant animo, & hoc ipsum calumniosè reprehenderunt, illud carpenies, quia miserari potius casum eius qui de vita periclitatus sit debuerit, qui insuper arcam arguerit, afflictionem illius adarguens, & calamitati insultans. Eutropius tam impij facinoris penas non multò post propter multa quoque alia delicta luit, capitali affectu supplicio. Lex autem opera eius late publicis monumentis sublata, & nomen eius in catalogo & nomenclatura Consilium expunctum est. Ecclesia autem DEI legibus bene dudum constituta exituit eo ipso scilicet die apertam iniuriam vindicante.

VI.

Nicephor.
lib. 9 hist.
Ecccl. c. 39.

Paulo clementius, pro merito tamen tractata est pecunia cupiditate perfida facta ancilla, eodem authore teste, qui de S. Athanasio ita scribit: Dicitur sane hic vir multa & diversa, diuino iudicio, euafisse pericula. Quod namque DEO esset per quam charui, qua futura erant, istidens ut presentia per gratiam Dei prouidebat. Mul-